

Finansklagenemnda Inkasso

Avgjørelse FinKN 2024-1167

16.12.2024

KLARE INKASSO AS

God inkassoskikk, § 8

Om klager har vært utsatt for urimelig påtrykk og skade i strid med god inkassoskikk.

Saken gjaldt innfordring av misligholdte felleskostnader. Klager betalte deler av kravet dagen etter at saken hadde blitt overført til inkasso. Resterende hovedstol med påløpte renter og inkassokostnader ble begjært innkrevet via namsmyndighetene. Klager anførte at det forelå en urimelig eskalering av et bagatellmessig beløp. Foretaket anførte at kostnadene var rettmessige. Inkassoforetaket fikk medhold.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: KR 1 400

Saksfremstilling

Saken gjelder innfordring av et misligholdt fakturakrav for felleskostnader. Kravet var pålydende kr 5 981 og forfalt til betaling den 1.4.24.

Det ble den 16.4.24 sendt inkassovarsel med purregebyr til klager via Digipost. Betalingsfristen var satt til den 30.4.24. Inkassoforetaket har opplyst at saken ble overført til inkasso den 1.5.24, og at inkassosalær påløp på dette tidspunktet. Det ble sendt en betalingsoppfordring tillagt lett salær per Digipost den 2.5.24.

Klager betalte kr 5 803 direkte til fordringshaver samme dag som avsendelse av betalingsoppfordringen. Gjenstående krav etter innbetalingen bestod av rest hovedstol med kr 178, utenrettslig salær med kr 700 og forsinkelsesrenter med kr 61,28. Restkravet stod fortsatt ubetalt ved utløpet av fristen i betalingsoppfordringen.

Inkassoforetaket sendte et varsel om rettslig inndrivelse, jf. tvfbl. § 4-18/4-19 til klager via Digipost den 14.6.24. Kravet ble ikke betalt. Det ble derfor sendt utleggsforretning til namsmyndighetene den 30.7.24. Det påløp i denne forbindelse rettsgebyr for utleggsbegjæringen og rettslige omkostninger for skriving av begjæring.

Klager tok kontakt med inkassoforetaket pr. e-post den 19.8.24 og fremsatte innsigelser mot påløpte renter og omkostninger. Inkassoforetaket opprettholdt kravet og viste til varsler sendt via Digipost.

Klager innbetalte resterende utestående krav, kr 4 025,06, den 26.8.24 og saken ble trukket hos namsmannen. Klager opplyste at han hadde betalt med forbehold og at innsigelsen var opprettholdt.

Klager har anført at det foreligger brudd på god inkassoskikk ved at inkassoforetaket ikke har forsøkt å komme i kontakt med han på andre måter enn Digipost før saken ble oversendt namsmannen.

Inkassoforetaket har anført at det ikke er handlet i strid med god inkassoskikk og at påløpte renter og omkostninger er rettmessige.

Finansklagenemnda Inkassos begrunnelse

Klager har i sine henvendelser til sekretariatet bedt nemnda vurdere om de påløpte kostnadene står i rimelig forhold til det beskjedne beløp som gjensto å betale etter at det alt vesentlige av hovedstolen var betalt.

Innledningsvis er det nødvendig for nemnda å presisere at dens kompetanse er begrenset til å "få avgjort om det er grunnlag for skyldnerens plikt til å erstatte krav om utenrettslige omkostninger", jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 1.3 fjerde avsnitt.

I praksis innebærer dette at nemndas kompetanse er begrenset til å vurdere inkassokostnadene som samlet utgjør kr 1 400.

Utgangspunktet for vurderingen er inkassoloven § 17 første ledd som inneholder hovedregelen om at skyldneren plikter å betale fordringshaverens utenrettslige kostnader, men begrenset til det som i loven er betegnet som "nødvendige kostnader".

Justisdepartementets tolkingsuttalelse 18.1.11 som sekretariatet siterer, uttaler seg nettopp om delvis innbetaling av hovedstolen slik tilfellet er i vår sak. Det avgjørende skillet er om betalingen skjer før eller etter at en inkassator har fått i oppdrag å inndrive et krav. Begrunnelsen er at kostnadene pådras allerede på oppdragsstadiet.

I vår sak har innklagede opplyst at oppdraget ble mottatt samtidig med at fristen i inkassovarslet løp ut 30.4.24, altså fra kl. 00.00 1.5.24. Betalingsoppfordringen ble sendt dagen etter, 2.5.24.

Inkassoloven § 9 andre ledd siste setning bestemmer at betalingen er rettidig dersom "betalingsoppdraget er mottatt av bank innen fristens utløp."

Hovedspørsmålet i saken er derfor, slik nemnda ser det, om klager kan sannsynliggjøre at betalingen ble foretatt i tide, senest 30. april. Klager har fått gjentatte oppfordringer om å legge frem bevis for når betalingen fant sted, men har ikke etterkommet disse. Det er kun klager som har tilgang på slik informasjon, og manglende fremleggelse av slike opplysninger vil etter bevissikringshensynet da måtte ramme ham i nemndas bevisvurdering. Innklagede har opplyst at delinnbetalingen ble registrert hos fordringshaver den 2.5.24, og nemnda legger etter dette til grunn at betalingen først ble foretatt denne dagen, altså etter at inkassokostnader var pådratt.

Inkassosalæret på kr 700 inklusive 25 % merverdiavgift i betalingsoppfordringen er da korrekt beregnet etter størrelsen på hovedstolen før delinnbetalingen fant sted, jf. inkassoforskriften § 2-2.

Restkravet etter delinnbetalingen ble ikke betalt innen fristen på 14 dager i betalingsoppfordringen. I følge inkassoforskriften § 2-3 dobles inkassosalæret hvis man oversitter betalingsfristen i betalingsoppfordringen med mer enn 28 dager. Det gjorde klager, og i varslet om særlig tvangsgrunnlag ble han varslet om at inkassokostnadene nå utgjorde kr 1 400.

Heller ikke fristen i varslet om særlig tvangsgrunnlag førte til noen innbetaling fra klager. Først etter at det var sendt begjæring om utlegg tok han kontakt og måtte da betale, slik nemnda ser det, et fullt lovlig, men unødig høyt beløp. Unødig fordi han selv kunne unngått alle kostnadene utover kr 700 som han ble avkrevd i betalingsoppfordringen.

Klager har anført at han til dels har en krevende arbeidssituasjon, dels er mye fraværende med reduserte muligheter for elektronisk kommunikasjon. Selv om man kan ha sympati for slike omstendigheter, er loven formulert slik at det ikke er rom for skjønn. Det er i dag svært enkelt å unngå å komme i slike situasjoner som klager gjorde i vår sak. Ett godt alternativ er å gi egen bank i oppdrag å betale felleskostnadene som er like store hver måned med regelmessige

forfallstidspunkt.

Klagen har etter dette ikke ført frem, og klager plikter da å betale de påløpte inkassokostnadene.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Inkassos konklusjon

Inkassoforetaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Rune Jensen (leder), Linn Hagesæther (bransjerepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).